

F. t. l. vedr. lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

ne være undergivet den 20-årige forældelse efter Danske Lov 5-14-4.

Tilsvarende er krav afledt af en ændring af afgifts-tilsvaret eller godtgørelsen af afgift foretaget efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 1 (underkendelse af hidtidig praksis) og 4 (ændring foranlediget af en udenlandsk skattemyndigheds afgørelse), ikke undergivet forældelse efter 1908-loven, jf. skatteforvaltningslovens § 32, stk. 4.

For så vidt angår ekstraordinære ansættelser, har den 5-årige forældelsesfrist derfor normalt kun betydning i relation til krav afledt af en ansættelse foretaget efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2 (direkte følge af ændring af andet indkomstår, skatteansættelse for ægtefællen eller et samskattet selskab), 3 (ændring af overdragelsessummen for et aktiv) og 6 (Skatterådets ændring af ankenævnsafgørelse), og § 32, stk. 1, nr. 2 (direkte følge af ændring for samme eller en anden afgiftsperiode), idet fristen som følge af utilregnelig uvidenhed hos fordringshaveren normalt vil være suspenderet i tilfælde omfattet af skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1 (ændring i grundlaget for ansættelsen) og 5 (forsæt eller grov uagtsomhed), og § 32, stk. 1, nr. 3 (forsæt eller grov uagtsomhed), jf. 1908-lovens § 3.

3.9.1.5. Unddragne skatter i anledning af et strafbart forhold

Efterbeskatningskrav i forbindelse med skattestraffesager gennemføres som hovedregel i form af en skatteansættelse, jf. Processuelle regler på SKATs område, 2006-3, afsnit R.7. Efter udløbet af den ordinære ansættelsesfrist kan ansættelsen foretages i medfør af skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5, og § 32, stk. 1, nr. 3.

Ifølge skattekontrollovens § 19 A kan unddragne skatter endvidere indtales under straffesagen og påkendes af retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 89. Skattekrav vedrører unddragelse af selskabsskat medtages under straffesagen, hvis der findes grundlag for at rejse tiltalen mod den, der ejer eller behersker selskabet (hovedaktionær eller hovedanpartshaver), og det er tvivlsomt om selskabet kan betale skatten. I så fald anmodes politimesteren om at påstå, at den tiltalte pålægges solidarisk hæftelse med selskabet for de unddragne skatter.

I disse tilfælde gennemføres også ændring af selskabets indkomst eller afgiftstilsvaret i form af en ansættelse. Ændringen foretages, for politimesteren i givet fald anmodes om at rejse tiltale.

Hvis ægtefæller eller samleverer sammen har drevet en virksomhed, og tiltalen rettes mod den af parterne,

der ikke er registreret som virksomhedsindehaver, anmodes politimesteren tilsvarende om at påstå, at tiltalte pålægges solidarisk hæftelse med ægtefællen/samleveren for momsen. I disse tilfælde opgøres momstilsvaret endvidere for den registrerede virksomhedsindehaver.

Skattekravet forældes efter de almindelige forældelsesfrister. Udgangspunktet er herefter, at kravet forældes efter 1908-loven, dvs. 5 år efter forfaldstidspunktet. Fristen suspenderes i tilfælde af fordringshavers utilregnelige uvidenhed om sit krav eller skyldners opholdssted. Da fristen normalt vil være suspenderet, vil den 20-årige forældelsesfrist efter Danske Lov almindeligvis være afgørende for, hvor gamle krav myndighederne kan rejse.

3.9.2. Lovforslagets udformning

Det er Skatteministeriets opfattelse, at forslaget om kortere forældelsesfrister, jf. det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), nødvendiggør en række tilpasninger af skatteforvaltningslovens regler om ansættelse af indkomst- og ejendomsværdiskat og fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift.

Det foreslås, at de nye forældelsesfrister som udgangspunkt også skal gælde skatte- og afgiftskrav, jf. lovforslagets § 36, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 1). Det vil sige, at skatte- og afgiftskrav undergives en forældelsesfrist på 3 år regnet fra forfaldstidspunktet med mulighed for suspension kombineret med en absolut frist på 10 år ligeledes regnet fra forfaldstidspunktet, jf. §§ 2 og 3 i forslaget til ny forældelseslov.

Dog foreslås det, at forældelsesfristen for skattekrav på »Transfer Pricing«-området fastsættes til 5 år svarende til den gældende forældelsesfrist efter 1908-loven, jf. lovforslagets § 36, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 3).

Disse forældelsesfrister foreslås kombineret med en regel om, at told- og skatteforvaltningens varsel om ændring af en skatteansættelse, et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift – eller en ansættelse eller fastsættelse foretaget uden varsel – udløser en tillægsfrist på 1 år regnet fra myndighedens meddelelse om afgørelsen, jf. lovforslagets § 36, nr. 4 (forslag til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2). Samtidig foreslås det, at skatte- og afgiftskrav afledt af en ansættelse, der efter fristreglerne i skatteforvaltningsloven kan foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist på 3 år, ikke undergives den korte 3-årige forældelsesfrist, men alene den absolutte forældelsesfrist på 10 år, jf.